

علائم تانیث :

علائم تانیث عبارتند از : **تاء مربوطه** ، **الف مقصوره** و **الف ممدوده**

تاء مربوطه و الف به هر دو قسم خود در صورتی افاده می کنند که **زائد** باشند و در صورتی که حرف اصلی کلمه در حکم اصلی باشند افاده تانیث نمی کنند.

تای اصلی ؛ مانند : **وقت** ، **سبت** و ... که **سماعی** می باشند.

تاء در حکم اصلی در **سه** مورد است :

۱ . تاء زائد در مذکر حقیقی ؛ مانند : **طلحة**

۲ . تاء تاکید ؛ مانند : **علامة**

۳ . تاء مبالغه ؛ مانند : **راویة**

الف مقصوره اصلی ؛ مانند : **هدی** ، **رضا** ، **مهرمی**

الف مقصوره در حکم اصلی نیز در **سه** مورد است :

۱ . الف زائد در مذکر حقیقی ؛ مانند : **موسی**

۲ . الف زائد حرف ششم کلمه ؛ مانند : **قبضی**

۳ . الف زائد الحاقی ؛ مانند : **ارطئی**

الف ممدوده اصلی ؛ مانند : **ماء** ، **دعاء**

الف ممدوده در حکم اصلی در **دو** مورد می باشد :

۱ . الف زائد در مذکر حقیقی ؛ مانند : **زکریاء**

۲ . الف زائد الحاقی ؛ مانند : **حرباء**